

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De Trinitatis vnitate. Z

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

prolem, id est, notitiam suam: & ita amor quidam complexus est parentis & prolis.

Quod non est minor mente notitia, nec amor utroque.

*Aug. lib. 9.
in fine.*

NEC minor proles parente, dum tantam se nouit mens, quanta est: nec minor est amor parente & prole, id est, mente & notitia, dum tantum se diligit mens, quantum se nouit & quanta est.

Quod hec tria in se ipsis sunt.

*Ex eodem
li. 8. ca. 5.*

SVNT etiam hęc singula in se ipsis: quia & mens amans in amore est, & amor in amantis notitia, & notitia in mente noscente est. Ecce in his tribus qualecunque vestigium Trinitatis apparet,

Quomodo mens per ista proficit ad intelligendum Deum.

*Ex c. 12. li. 9.
de trin.
Aug.*

MENS itaq; rationalis considerans hęc tria, & illam unam essentiam in qua ista sunt, extendit se ad contemplationem creatoris: & videt unitatem in Trinitate, & Trinitatem in unitate. Intelligit enim unum Deum esse, unam essentiam, unum principium. Intelligit enim, quia si duo essent, vel uterque insufficiens esset, vel aliter superflueret: quia si aliquid deesset uni quod haberet alter, non esset ibi summa perfectio. Si vero nihil uni deesset quod haberet alter, cum in uno essent omnia alter superflueret. Intellexit ergo unum esse Deum omnium auctorem: & vidit quia absque sapientia non fit, quasi res fatua, & ideo intellexit eum habere sapientiam, quae ab ipso genita est: & quia sapientiam suam diligit, intellexit etiam ibi esse amorem.

Hic de summa Trinitatis unitate.

*Aug. li. 9.
Cap. 1.*

QVAPROPTER iuxta ipsam considerationem, ut ait Aug. in IX. lib. de Trinitate. credamus patrem, & filium & spiritum sanctum unum esse Deum, uniuersae creaturae conditorem & rectorem, nec patrem esse filium, nec spiritum sanctum vel patrem esse, vel filium, sed Trinitatem relatarum ad inuicem perso-

personarū. Vt enim ait ipse in libro de fide ad Pe-
 trū. Vna est natura siue essentia patris & filii & spi-
 ritus sancti, non vna persona. Si enim sic esset vna
 persona, sicut est vna substantia patris & filii & spi-
 ritus sancti, veraciter Trinitas nō diceretur. Rur-
 sus quidē Trinitas esset vera, sed vnus Deus Trini-
 tas ipsa non esset, si quemadmodum pater & filius
 & spiritus sanctus personarū sunt ab inuicē pro-
 prietate distincti, sic fuissent quoq; naturarum di-
 uersitate discreti. Fides autē Patriarcharum, Pro-
 phetarum, atq; Apostolorum vnum Deum prædi-
 cat Trinitatem esse. In illa ergo sancta Trinitate
 vn^o est Deus pater, qui solus essentialiter de seipso
 filium vnum genuit: & vnus fili^o est, qui de vno pa-
 tre solus essentialiter natus: & vnus spiritus san-
 ctus, qui solus essentialiter à Patre filioque pro-
 cedit.

Hoc autem totum non potest vna persona, id
 est, gignere se, & nasci de se, & procedere de se, vt
 enim ait August. in lib. i. de Trin. Nulla res est, quæ
 seipsam gignat, vt sit.

HIC QUÆRITUR VTRVM CONCEDEN-
 DVM SIT QVOD DEVS
se genuerit.

DISTINCT. IV.

A

HIC oritur questio satis necessaria. Constat e-
 nim, & irrefragabiliter verum est, quod Deus
 pater genuit filium. Ideo quæritur, vtrum conce-
 dendum sit, quod Deus genuit Deum. Si enim Deus
 genuit Deum, videtur, quod aut se Deum, aut a-
 lium Deum genuerit. Si vero alium Deum genuit,
 non est tantum vnus Deus. Si autē seipsum Deum
 genuit, aliqua res seipsā genuit. Ad quod respon-
 dētes dicimus, sanè & catholicè cōcedi, q̄ vn^o vnū
 genuit, & quod Deus Deum genuit: quia De^o pater
 Deum

*De compa-
 ratione ge-
 nerationis
 ad terminū
 essentialem
 con retum,
 qualis est
 hoc nomen
 Deus.
 Solutio.*